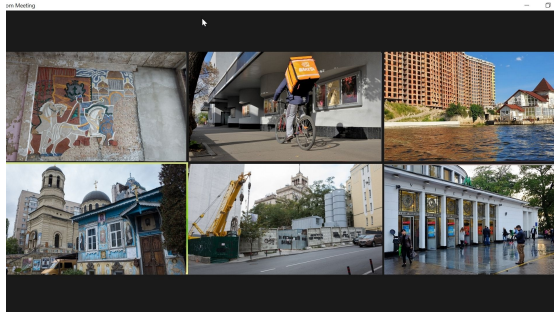

Патриція Клобушицьки: Київська мозаїка

Патриція Клобушицьки (1968 р.)

*Важкі стільники письма
вже тьмяніють тим золотом, із якого сотається мова.¹*

(c) Dina Artemenko und Mila Hryhorenko

Експедиція у цифровому просторі.

у Київ ми потрапляємо не літаком -

City of Translation 2020, Courtesy of Toledo 2.0 -

розмова й уява ведуть нас

у подвійному сенсі.

Фотографки розвідали для нас своє місто,

відкрили для себе нове, старе ж

схопили перед зниканням.

Вони, фотографки, й наші проводничі
по місту, історії, мові й культурі -
звісно, культурі перекладу,
наші перекладачки. Усіх
їх видно, як кахлі.

Talking Heads, що оприявнюють погляду
місто,
оживляють тривалу, багат шарову
історію.

Кяхлі на моніторі, що дозволяють нам зазирнути
в робочі кімнати
у Єні, Берліні, Києві
і відчиняють нам двері у світ, куди
поки не можна ступати.

Кяхлями ж зринають зображення
ледь не міфічного Хрещатика
(сталінська прянична архітектура - геть як
на Карл-Маркс-алеє в Берліні, історія через кордони),
казково розписаних дерев'яних хатинок
багатоповерхівок і куполів - Софіївський собор,
відблиск Візантії, наш спільний спадок.

Кахлі як мозаїчні камінчики -
ведуть у глибину підземелля, в пузо метро,
до храмів віри й науки,
до розваг - кіно і подібного.
Ведуть на природу, до води. У нічийні землі.
На волю.

Мозаїчні камінчики ідуть
від візантійської культури болгарського чину -
уславлення бога, усіх і усього святого -
до барокової розкоші соціалістичної влади -
уславлення всіх трудящих.

І поки там, зовні, барвисті залишки УРСР
руйнуються й блякнуть, бо нема інтересу
до цього пласту історії
(як це нагадує Берлін після Об'єднання, коли Маркс, Енгельс і Ленін
за ніч зникли з району Мітте. Палац Республіки давно звівся на ре-конструкт,
потьомкінське село) -
їх вловлюють камери, переводять
у пам'ять, мову, літературу.

Шлях від тоталітаризму до емансипації
лежить через мову.
Мови.

Але це окрема історія.

Дивовижно, скільки ми пройшли,

не відриваючись від моніторів.

За тисячами кахель цілі світи.

Позичені фото для уявної подорожі

крізь простір і час.

Мозаїка, над якою століттями

працювало стільки людей.

Байдуже, скільки камінців буде втрачено,

їх завжди замінять нові.

А втрачене в реальному світі

Збереже пам'ять, позолотить словами.

Перед нашими очима, у всіх барвах історичного

і сучасного спектру,

тьмяніє Київ. Переливається і мерехтить.

ПАТРИЦІЯ КЛОБУШИЦЬКИ (1968 Р.)

Росла двомовною у Німеччині та Франції, вивчала художній переклад у Дюссельдорфі. Після роботи лекторкою у Rowohlt Verlag працює художньою перекладачкою з французької та англійської. Серед інших переклала німецькою Марґеріт Андерсен, Ліну Бен Мгенні, Марі Дарресек, Луїз де Вільморен та Вільяма Борда.

Регулярно веде Берлінську перекладацьку майстерню. З 2017 р. є Першою головою Співки німецькомовних перекладач_ок художніх та наукових творів (VdÜ). Співпрацює з різними журі, серед інших з Перекладацькою премією

Гельмута М. Брема, з літературною і перекладацькою премією Brücke Berlin та з Німецькою видавничою премією (Deutscher Verlagspreis).

Endnoten

- 1 Сергій Жадан *“Історія культури початку століття”*

Dies ist ein automatisch generiertes PDF der Webseite www.toledo-programm.de. TOLEDO ist ein Programm des Deutschen Übersetzerfonds.

https://www.toledo-programm.de/cities_of_translators/2330/n-a

Stand: 29.04.2024

Alle Rechte vorbehalten.